

Ministerstwo Zdrowia przygotowało nowelizację w sprawie warunków, sposobu i trybu zaopatrywania pacjentów szpitali w znaki identyfikacyjne oraz sposobu postępowania w razie stwierdzeniach ich braku.

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z art. 10 ustawy z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz niektórych innych ustaw.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest przygotowanie i wdrożenie nowego rozporządzenia regulującego warunki, sposobu i trybu zaopatrywania pacjentów szpitala w znaki identyfikacyjne oraz sposobu postępowania w razie stwierdzenia ich braku, w celu zapewnienia ciągłości obowiązywania przepisów w przedmiotowym zakresie. Obecnie przedmiotowa problematyka uregulowana jest w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 20 września 2012 r. w sprawie warunków, sposobu i trybu zaopatrywania pacjentów szpitala w znaki identyfikacyjne oraz sposobu postępowania w razie stwierdzenia ich braku, które traci moc z dniem wejścia w życie projektowanej regulacji na podstawie art. 10 ustawy z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o prawach pacjenta i rzeczniku Praw Pacjenta oraz niektórych innych ustaw. Przyjęte w projekcie rozwiązania stanowią powtórzenie obowiązujących obecnie regulacji w powyżej przywołanym akcie wykonawczym i dotyczą w szczególności następujących kwestii:

- obowiązku zaopatrywania w znaki identyfikacyjne pacjentów przyjmowanych do szpitala celem ułatwienia szybkiej i prawidłowej identyfikacji pacjenta;
- sposobu umieszczania danych na znaku identyfikacyjnym, który uniemożliwi ich odczytanie przez osobę nieuprawnioną (zapewnienie ochrony danych osobowych);
- warunków i trybu zaopatrywania pacjenta w znak identyfikacyjny (zaopatrzenie pacjenta następuje po przyjęciu do szpitala, znak identyfikacyjny umieszcza się na opasce zakładanej na nadgarstku albo w okolicy kostki kończyny dolnej, a w przypadku noworodka na obu nadgarstkach albo w okolicy kostki obu kończyn dolnych);
- postępowania w przypadku sytuacji szczególnych (np. przyjęcie do szpitala pacjenta, którego tożsamości nie można ustalić bądź kiedy obowiązek zaopatrzenia pacjenta w znak identyfikacyjny musi ustąpić pierwszeństwa konieczności udzielenia pomocy medycznej ratującej życie lub zdrowie pacjenta bądź nie jest możliwym umieszczenie opaski na nadgarstku albo w okolicy kostki kończyny dolnej);
- zaopatrywania w znak identyfikacyjny noworodka urodzonego w szpitalu (nie jest to pacjent przyjmowany do szpitala);
- ogólny zasad związanych ze sposobem umieszczania opaski pacjentom.

Źródło: [RCL](#)